

Over het vasten

Maar de dagen zullen komen, wanneer de Bruidegom van hen zal weggenomen zijn, dan zullen zij vasten in die dagen, Lukas 5: 35.

Christenen, ik heb voorgenomen over deze woorden van het vasten te prediken, omdat wij zien dat de mensen niet weten wat 't rechte vasten is, omdat zij het zo weinig betrachten. Het bestaat dan niet alleen daarin, dat men zich onthoudt van spijs en drank, neen! Want Paulus zegt dat de lichamelijke dingen tot weinig nut zijn. Het moet dus op een geestelijke wijze verstaan worden, zoals de profeet Jesaja daarvan spreekt. Jes. 58:5. Hij zegt: *Zou het zulk een vasten zijn, dat Ik verkiezen zou, dat de mens zijn ziel een dag kwelle? Dat hij zijn hoofd kromme gelijk een bieze, en een zak en as onder zich spreide? Zoudt gij dat een vasten heten en een dag den HEERE aangenaam?*

Alsof hij zeggen wilde: Neen, in het geheel niet. Daarom zegt hij in het zesde en de volgende verzen: *Is niet dit het vasten, dat Ik verkies: Dat gij losmaakt de knopen der goddeloosheid, dat gij ontdoet de banden des juks, en dat gij vrij loslaat de verpletterden, en alle juk verscheurt? Is het niet, dat gij den hongrige uw brood mededeelt en de arme verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat gij hem dekt en dat gij u voor uw vlees niet verbergt? Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad en uw genezing zal snellijk uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des HEEREN zal uw achtertocht wezen. En zo gij uw ziel opent voor den hongrige, en de bedrukte ziel verzadigt; dan zal uw licht in de duisternis opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag.*

Dus moet daar dan eerst een droefheid, een bitterlijk wenen zijn over de zonden. Het zou een dag van beroering moeten wezen, zoals in Jesaja 22: 4-5. *Daarom zeg ik: Wendt het gezicht van mij af laat mij bitterlijk wenen; dringt niet aan om mij te troosten over de verstoring der dochter mijns volks. Want het is een dag van beroering en van vertreding en van verwarring van den Heere, den HEERE der heirscharen, in het dal des gezichts, een dag van ontmuring des muurs en van geschreeuw naar het gebergte toe. En zoals de HEERE zegt in Joël 2: 12-14: Bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geweën, en met rouwklage. En scheurt uw hart en niet uw klederen, en bekeert u tot den HEERE uw God; want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwade. Wie weet, Hij mocht Zich wenden en berouw hebben; en Hij mocht een zegen achter Zich overlaten tot spijsoffer en drankoffer voor den HEERE uw God.*

En dit is dan het rechte vasten, wanneer een ziel zich van haar eigen lusten en begeerlijkheden onthoudt, ja, daar niet één woord van spreekt, maar dat ze zich verlustigt in de HEERE. Hier zien wij dan, christenen, dat het niet bestaat in de lichamelijke oefeningen, maar dat wij ons aan de HEERE opofferen. Dat wij dan niet voor onszelf, maar zuiver en alleen voor de HEERE moesten zijn. Niet, zoals de papisten, ons alleen van spijs en drank onthouden, alhoewel wij dat ook moeten beogen, om ons daardoor te ontledigen van dezelve, bekwaamer te maken om de HEERE te dienen, maar het bijzonderste ongemerkt moet wezen, dat wij op die dag ons hart, zoals hiervoor gezegd is, voor de HEERE uitstorten en het aangezicht des HEEREN zoeken en ons met geestelijke

oefening bezighouden. Gij moet daarom uw hart trachten te vernederen; gij moet uzelf onderzoeken en het resultaat daarvan belijden en daarom wenen en bedroefd zijn. gij moet niet wanhopig worden. Neen, dat is er niet de bedoeling van. Maar gij moet tot de HEERE gaan met gebeden en zuchtingen, opdat Hij Zich over u mocht ontfermen en uw ziel genezen mocht worden. Dit is waar de Zaligmaker van spreekt *dat het zal geschieden in die dagen*, enzovoort.

De reden en gelegenheid dan die wij hebben tot het vasten is: omdat de Bruidegom weg is.

De Bruidegom is dus de Zaligmaker Jezus, zie Johannes 3: 29: *Die de bruid heeft, is de Bruidegom*. Daar wordt nu gezegd, dat de Bruidegom zal worden weggenomen. En dan zullen de dagen van droefheid beginnen te naderen. Er is sprake van een tweërlei wegneming of weggaan van de Bruidegom: lichamelijk en geestelijk. Over de lichamelijke wegneming kunnen wij lezen in Handelingen 1: 9: *En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen*. Nu, van het lichamelijke weggaan zullen wij niet zo spreken, want Christus naar het vlees bij ons te hebben, is niet dienstig. Wel in het bijzonder over het tweede: Zijn geestelijk weggaan van Zijn kinderen. Dat is als Hij niet werkt door Zijn Geest om de mens zichzelf te doen verloochenen en dat Hij hem aan zichzelf overgeeft, als Hij hem zijn eigen lusten en begeerlijkheden laat volgen. Als de HEERE zijn genade en geest onttrekt en Zijn hand terughoudt, dan wordt er gezegd dat Hij weg gaat. Daarover klaagt de bruid als zij zegt: *Ik deed mijn Liefste open, maar mijn Liefste was geweken, Hij was doorgegaan; mijn ziel ging uit vanwege Zijn spreken; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet, ik riep Hem, doch Hij antwoordde mij niet. De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij, zij sloegen mij, zij verwondden mij; de wachters op de muren namen mijn sluier van mij. Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem, indien gij mijn Liefste vindt, wat zult gij Hem aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde*, Hoogl. 5: 6-8.

En in het derde hoofdstuk zegt zij: *Ik zocht des nachts op mijn leger Hem, Dien mijn ziel liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet; ik zeide: Ik zal nu opstaan en in de stad omgaan, in de wijken en in de straten; ik zal Hem zoeken, Dien mijn ziel liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet. De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij; ik zeide: Hebt gij Dien gezien, Dien mijn ziel liefheeft? En vervolgens zei zij: Toen ik een weinigje van hen weggegaan was, vond ik Hem, Dien mijn ziel liefheeft; ik hield Hem vast*, Hoogl. 3: 1-4. Ziet christenen, dat is het ook wat ik zeggen moet, dat uw Bruidegom weg is gegaan, dat de Zaligmaker Jezus uit onze gemeente is gegaan, dat de HEERE Zijn Geest en genade van ons heeft weggenomen en van ons vertrokken is. Maar wat wil dat nu zeggen? De Zaligmaker heeft immers beloofd, *dat Hij met ons zal wezen tot de voleinding van de wereld?*, Matth. 28: 20 en Matth. 16: 18. Hij heeft toch beloofd *dat Hij Zijn gemeente wil bouwen en bewaren en de poorten der hel haar niet zullen overwinnen?* Ja, maar dat wil niet zeggen dat de kerk altijd voorspoedig en vruchtbaar zou zijn. Neen, maar deze belofte wordt vervuld zover Hij Zijn volk op de aarde hebben zal, en dat er altijd een Kerk zijn zal, zoals ten tijde van Elia. Hij meende dat hij alleen was overgebleven en daar waren er nog wel zeventuizend door de Heere bewaard. En daarom wil dit dus zeggen, dat Hij Zijn kinderen altijd zal bewaren. Dat kleine kuddeke zal Hij beschermen. 't Zij hier of op een andere plaats, ja, al zou het zelfs te midden van het pausdom zijn!

Wij zien dus, christenen, dat als de Bruidegom is weggegaan, Hij niet altijd wegblijft, maar uiteindelijk zal wederkomen. En wij zullen Hem ook wederom vinden, wanneer wij Hem zoeken, zoals de bruid. Toen zij lang gezocht had, vond zij Hem. Zij hield Hem vast en liet Hem niet gaan, totdat ze Hem in haars moeders kamer gebracht had en in de binnenste kamer van haar die haar gebaar had. Ja, daar volgt een sterke inname wanneer de HEERE in het hart van een mens komt om het in te nemen, zoals de bruid zegt: *Gij hebt mij het hart ingenomen*, zoals een geweldige een stad inneemt. Die zal zijn woonplaats daar nemen. Hij zal zijn onderdanen wetten geven waarnaar zij zich moeten gedragen. Zij zullen zich moeten buigen en zich onderwerpen. Zo ook als Koning Jezus het hart van de mens heeft ingenomen. Dan wordt Hij meester daarvan. Hij zal Zijn troon daar stellen. *Hij zal daar woning komen maken*. Hij zal het regeren en bewerken. Hij zal het sturen en tot tempel van de Heilige Geest maken.

Dit *wonen* moet niet zo opgevat worden, alsof de Zaligmaker een uiterlijk koninkrijk zou oprichten, zoals de Joden in het Oude Testament dat veronderstelden. Zij zagen op het uiterlijke en riepen: *de tempel des HEEREN*, enz. Neen, maar zoals Paulus zegt: *niet de kinderen des vleses, maar de kinderen der belofenis zijn Gods kinderen*, Rom. 9: 8. Dat is onbegrijpelijk, christenen, als wij de zekere beloften inzien die de HEERE gedaan heeft. *En uw poorten zullen steeds openstaan; zij zullen des daags noch des nachts toegesloten worden; opdat men tot u inbrengt het heil der heidenen, en hun koningen tot u geleid worden*, Jes. 60: 11. En vers 16! *En gij zult de melk der heidenen zuigen en gij zult de borsten der koningen zuigen, en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, uw Heiland en uw Verlosser, de Machtige Jakobs*.

Sommigen zeggen echter dat *dat maar apocalyptische geesten zijn*. Maar zij moesten Gods woord eens gaan inzien, want zullen die beloften vervuld worden, dan moet immers de Bruidegom wederkeren, te weten met Zijn geest en genade. Dat ze de heerlijkheid der kerk zo voorstaan en tot een groot getal brengen, is niet de uitwendige luister van de kerk. Wel dat ze voortgang heeft in heiligheid en zelfverloochening en nog andere geestelijke deugden. Ziet christenen, dat is de ware luister. De Zaligmaker zegt: *Kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?*, Matth. 16: 3.

Komt, laat ons nu ook de tijden eens gaan onderscheiden. Wij zullen letten op de drie perioden die er in de eeuwen geweest zijn.

I. De eerste was toen Christus ten hemel gevaren was om de Trooster te zenden, zoals Hij Hem gezonden heeft op de pinksterdag, waarvan wij lezen in Handelingen 2. Petrus zegt dat Joël daarover al geprofeteerd heeft in Joël 2: 28, als hij zegt: *En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien. En Ik zal wondertekenen geven in den hemel en op aarde: bloed en vuur en rookpilaren*, Joël 2: 28 en 30. Toen was er een toename in genade bij God en de mens. Toen waren ze één van hart en ziel. Toen waren ze weldadig en rijk in goede werken, gemeenzaam en gaarne mededelende aan de ellendigen enzovoort. En dit waren de tijden, die door de kostelijke tempel van Salomo afgebeeld was.

II. De tweede periode is die wanneer de Antichrist komen zou, en dat geopenbaard is de mens der zonde, de zoon des verderfs. *En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijns monds, en tenietmaken door de verschijning Zijner toekomst, 2 Thess. 2: 3 en 8. Dit is de reden: Daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, ons zalig te worden, vers 10. En daarom zal de Bruidegom weggaan. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid, vers 11 en 12. En dit zegt Paulus ook in Romeinen 1: 25, waar hij zegt, dat ze de waarheid Gods veranderd hebben in de leugen, en het schepsel geëerd en gediend hebben boven den Schepper, maar ook dat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zou worden: hoereri, boosheid, gierigheid, kwaadheid, vol van nijdigheid, moord, twist, bedrog, kwaadaardigheid; oorblazers, achterklappers, haters Gods, smaders, hovaardigen, laatdunkenden, vindere van kwade dingen, den ouders ongehoorzaam, onverstandigen, verbondsbrekers, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijken, onbarmhartigen; dewelke, daar zij het recht Gods weten,, namelijk dat degenen, die zulke dingen doen, des doods waardig zijn., niet alleen dezelve doen, maar ook mede een welgevallen hebben in degenen die ze doen, Rom. 1: 29-32.*

En dat het tegenwoordig zo bijna vervuld is, en het christendom zo handelt, leert de dagelijkse ervaring en zou men met vele bewijzen kunnen tonen. Want christenen, de verborgenheid der ongerechtigheid is niet alleen in de leer gelegen, neen. Het betreft in het bijzonder mede het leven van de mensen. Is het vandaag de dag niet net zo als in de dagen van Noach, in de dagen van de zondvloed? Eet men niet, drinkt men niet, volgt men niet zijn eigen lusten en begeerten? Is er wel liefde onder ons? Zou de Zaligmaker, als Hij eens kwam, ook nog geloof vinden? Natuurlijk, Zijn kindertjes willen wij hiervan uitzonderen, alhoewel zij ook al zeer troosteloos en ellendig zijn. De Zaligmaker bedoelt hier de heidenen niet, maar degenen die de naam van christen zouden hebben, dat die zodanig bevonden zouden worden. Zie hiervoor ook 2 Tim. 3: 2-5, 7-8, waar Paulus zegt: *Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hovaardig, lasteraars, den ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Vrouwkens, die altijd leren en nimmermeer tot kennis der waarheid kunnen komen. Mensen, verdorven zijnde van verstand, verwerpelijk aangaande het geloof.*

Ziet eens, christenen, zou u onze tijden levendiger kunnen beschrijven? Ik vraag u in alle eenvoud: Staat het er zo niet met het christendom voor? O ja, die enigszins geestelijk inzicht heeft ontvangen en een geestelijk oog heeft, die moet 't erkennen en met droevige ogen aanzien. O ja, als men slechts zo'n gedaante en zo'n burgerlijk leven heeft, waar niets van te zeggen valt, dan moet men lidmaat worden. Dan moet men ten Avondmaal gaan, of ze Jezus' Beeld dragen of niet. Of ze de tale Kandans spreken, daar let men niet op. O christenen, er moet iets anders wezen. Jezus moet uw Koning zijn. gij moet door Jezus geregeerd en bewerkt worden. Ja, gij moet Jezus in het h art hebben! gij moet met Jezus gemeenzaam zijn, met Jezus sterven en met Jezus leven.

Verder, christenen, zo is de Babylonische ballingschap een voorbeeld geweest van deze boze en verdorven tijden. Zoals toen de joden verstrooid waren, en waren als een vallei vol

doodsbeenderen, zo is het vandaag aan de dag nu met de christenen, want de verborgenheid, anders Babel genoemd, heeft de overhand en de aardbodem geheel bedekt.

Tegenwerping: *Wat leraar! Dat mocht u van het pausdom zeggen.*

Antwoord: O neen! Wijzelf zijn het Babel, ja, het Babel der Babelen, want dat bestaat niet alleen in de leer, maar ook in het leven, zowel als in leugentaal, valse samensprekingen, ja, de waarheid is er niet meer. En wie zich niet afscheidt, moet verloren gaan.

III. De derde periode is wat duisterder, omdat zij nog niet gekomen is. Maar die zal komen wanneer Babel vallen zal.

De eerste reden: Omdat de HEERE God, Die in Zijn woord uitdrukkelijk zegt: *Want ik wil niet, broeders,, zegt de apostel. dat is deze verborgenheid onbekend zij, Rom. 11: 25.* Wat is dat voor een verborgenheid Paulus? Dat is, zegt hij: *wanneer de verharding voor een deel over Israël gekomen is, dat dan Babel vallen zal, dat dan de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen, en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob; en dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen, Rom. 11: 25-26.*

De tweede reden: De belofte van de Babylonische ballingschap moet vervuld worden, omdat alle beloften van het Oude Testament al vervuld zijn. Onder andere die van Zerubbabel en Jozua zien op het Nieuwe Testament.

Is het dan zo, dan moeten wij het geloven. Ik meen niet als degenen, die zeggen dat Jezus zal komen ever enige duizend jaren. Neen, maar ik zeg dat ik het eens ben met degenen die zeggen dat er een verlossing uit Israël te verwachten staat, enzovoort, zoals wij zien kunnen in Jesaja 59 en 60.

Anderen zullen zeggen: *Hoe dan? De kerk is zo niet!*

Antwoord: Ja, daar is een diepe slaap.

Wel, wat zal dit dan wezen als de tijd vervuld is?

Antwoord: O, dan zal die kostelijke tijd komen: *Dan zullen zij den Naam des HEEREN vrezen van den vedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen hem oprichten. Mij aangaande, dit is Mijn verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest Die op U is, en Mijn woorden, die Ik in Uw mond gelegd heb, die zullen van Uw mond niet wijken, Jes. 59: 19 en 21. Dan zult gij het zien en samenvloeien, en uw hart zal vervaard zijn en verwijld worden; want de menigte der zee zal tot u gekeerd worden, het heir der heidenen zal tot u komen. O, en dan zegt Hij verder: Al de schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden, de rammen van Nebajoth zullen u dienen. Maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw sierlijkheid. En de dagen uwer treuring zullen een einde nemen. En uw volk zullen al tezamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde, Jes 60: 5, 7, 19-21.*

Wij zullen dan nu maar spreken, christenen, *over de tweede periode.*

Wel, was het nu niet beter dat die mensen hem nooit gekend hadden?

Antwoord: Wel neen.

Tegenwerping: Hoe dan, predikant, als wij hem niet kenden, dan zouden wij niet zalig worden!

Antwoord: Ja, maar omdat het slechts het kennen zonder meer is, is het verstandswerk, en daarom deugt het niet. Het is daarom Gode niet aangenaam en daarom niet beter. Och christenen! Als de HEERE Zijn Geest niet weggenomen had en dus de Bruidegom nog bij ons was, dan zouden wij de HEERE vrezen, dienen en gehoorzamen, onszelf verloochenen en zo tonen dat wij Zijn kinderen zouden zijn. Maar waar gebeurt dat tegenwoordig? Waar wordt de HEERE gevreesd, geliefd, gediend of gehoorzaamd? Waar is de verloochening van zichzelf? Waar is eerbied en ontzag voor de HEERE? Wie is er die Jezus als Koning laat heersen in zijn ziel? En wat is de oorzaak daarvan anders dan dat de Bruidegom is weggegaan?

Leer dan de tijden nu eens te onderscheiden, en u zult zien dat het nu allemaal zo is. Is het niet zo dat men de ouders ongehoorzaam is? En is niet de ongerechtigheid vermenigvuldigd? Ja, de gehele wereld ligt onder het rijk van de duivel. Maar toch zal de HEERE evenwel Zijn kinderkens bewaren, want die heeft Hij in Zijn handpalmen gegraveerd. En Hij bewaart hen als de appel van Zijn ogen, zodat die zullen volharden tot het einde toe.

Nu dan, als een algehele verharding zal gekomen zijn, dan zal Babel vallen, enz. Dan zal de kostelijke tijd komen waarvan Jesaja geprofeteerd heeft in zijn ééne- en zestigste hoofdstuk, *zodat de Bruidegom wederkeren zal, en dan zullen ons de snoeren in een lieflijke plaats vallen*. Dan zal de HEERE de ingewanden van Zijn barmhartigheden doen rommelen; *dan zal Hij ons bestralen met de Zon der gerechtigheid*, enz.

Wij zullen dan verder gaan bezien waaruit blijkt dat de Bruidegom weggegaan is.

(1) In de eerste plaats: als de Bruidegom bij ons zou zijn, dan zou Hij wonderen doen. Hij zou de blinde ziende maken. Dit nu moet op een geestelijke wijze verstaan worden, te weten: die geestelijk blind zijn. Hij zou de kreupelen doen wandelen, ja, de doden opwekken. Maar waar geschiedt dat nu? Waar ziet men verandering? Waar de bekering? Nu, dit heeft alleen als oorzaak dat de Bruidegom niet meer onder ons woont.

(2) In de tweede plaats: Men verheugt zich als men de stem van de Bruidegom hoort. Ik vraag dan in alle eenvoud of men tegenwoordig nog wel zo verheugd is als men Zijn stem hoort, als men Zijn woord hoort prediken. Is er wel zo'n lust en bezigheid onder de mensen als zij enige tijd hebben om het woord te lezen en daarover met eerbied te spreken? Is er wel lust om de Psalmen te zingen en over hetgeen gepredikt is te mediteren en het te herkauwen? Wat moet ik zeggen? Zij tonen dat zij eerder een walg daarvan hebben. Ja, onze groten zelfs, die houden dan een praatje. Zij spotten daar met hun trouwe leraars en zielzorgers.

(3) In de derde plaats: Het is dus de vraag of u de gedaante van de Bruidegom hebt. O ja. Als Hij onder ons zou zijn, dan moesten wij Zijn gedaante uitdrukken en Zijn beeld dragen. In 2 Kor. 3: 18 zegt Paulus dat wij naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd worden, van heerlijkheid tot heerlijkheid als van des Heeren Geest. Christus zou in ons moeten leven. Gal. 2: 20. *Wij zouden aangedaan moeten zijn met de nieuwe mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen Die hem geschapen heeft*, Kol. 3: 10. Als de Bruidegom onder ons zou zijn, dan zou Jezus onder ons wonen; Hij zou ons onderwijzen, leren, de ogen openen, een geestelijk besef en verstand geven van Zijn

eigenschappen. De gestaltenis van Jezus zou in ons komen. Wij zouden gaan van kracht tot kracht. Maar waar blijkt dat nu? Het zijn allemaal goede, burgerlijke mensen. Als ze maar koren en most hebben, dan houden ze maaltijden vol ijdelheden en tonen zo dat ze net zo zijn als de heidenen en papisten. Ja, zover is de gedaante van Christus uit het land, dat wij Hem niet meer kennen. Ja, de predikanten zelf kennen Hem niet. En dat is het waarover we klagen, zuchten en bidden moesten. O ja, de leraren zijn vleselijk. Kunt u dat niet zien dat het Jezus' gedaante niet is? De mensen staan op als zij willen. Zij volgen hun eigen zin, lusten en begeerlijkheden. Zij denken aan wat of zij eten en drinken zullen en hoe zij de mensen behagen zullen. Zij komen in herbergen. Ja, zolang als men niet gestolen heeft, of enige zware zonde begaat, is er niets van te zeggen. De gedaante van een burgerlijk mens, die ziet men tegenwoordig als die van Jezus aan. Zo iemand zal men aan het sacrament laten deelnemen. Hoe wordt dit anders veroorzaakt dan door het feit dat de leraars zelf burgerlijk zijn en geen geestelijk inzicht hebben? Ja, dit laat de HEERE mij nog zien, maar morgen is het weg. Dan slaap ik weer als de anderen. En dat is er de oorzaak van dat de Bruidegom weggegaan is.

- (4) In de vierde plaats: de Bruidegom geeft Zijn bruid kostbare en geestelijke klederen en goederen. Hij versiert Zijn kindertjes wonderlijk en doet hen uitstekend en uitmuntend zijn in heiligheid en gerechtigheid. Hij leidt haar met alle blijdschap en verheuging, Psalm 45: 16. Hij geeft Zijn bruid versierselen, niet het uiterlijk betreffend, bestaande in vlechtingen der haren, het omhangen van goud en door het aantrekken van kostbare kleding. Neen, *maar in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar voor God is*; en zoals Paulus zegt *dat wij zouden aandoen den Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden*, Rom 13: 14. Wijs mij nu eens iemand aan waaraan te zien is dat hij met het beeld van Christus versierd is? De versiering die u heeft, is dat niet de versiering van de wereld? Zijn het niet lichamelijke klederen en bestaat dit sieraad niet in allerlei hovaardij? Het beeld dat u hebt, is dat niet het beeld van de duivel? Moest u niet versierd worden met geestelijke deugden, met geloof, liefde, godzaligheid, eerbaarheid en met het beeld van uw Heiland en Zaligmaker? Zie dan, christenen, moeten wij nu niet bekennen dat er weinig of geen gevonden worden? O, men heeft zoveel met zichzelf en met de wereldse dingen op. Daar wil men elkaar in voorgaan, opbouwen en helpen. Maar als men dan van Jezus en van Zijn woord zal spreken, hoe dat men zijn zaligheid behoorde uit te werken, dan is er niemand thuis. En waarom? Och, de Bruidegom is weg. O christenen, die parels, die spooksels aan uw hoofd moesten weg, want Jezus kunt u niet tegelijk met de wereld dienen voor Gods aangezicht. O neen, het moet allemaal voor de HEERE zijn.
- (5) In de vijfde plaats zou de taal van Jezus gesproken moeten worden. De Heere zegt *dat wij Hem noemen zullen Mijn Man*, Hos. 2: 15. Wel christenen? Is Hij onze Man, onze Liefste, onze Bruidegom? Dan zouden wij gedurig Zijn taal moeten spreken, Zijn grote daden en wonderen verkondigen en vertellen wat Hij aan onze ziel gedaan heeft. Dan zouden wij Zijn grootheid gedurig op onze tong hebben en Hem verheerlijken. Ik zou wel durven zweren dat men het in sommige huizen over de taal van Jezus niet eens heeft. Daardoor komt het dat de kinderen zo opgevoed worden in het kwaad, er vol van zijn als ze groot zijn. En zo hellen ze over naar de eeuwige verdoemenis. Ja, wat zal ik

zeggen? Zelfs onder de voorgangers en de magistraten wordt tijdens hun maaltijden en in hun bijeenkomsten over de taal van Jezus niet gesproken.

- (6) In de zesde plaats: voor de Heere Jezus worden geen kinderen gewonnen. O, als de Geest niet weg zou zijn, dan zouden er kinderen gewonnen worden en men zou meer voortgang maken en voortgang hebben in het geloof en in de heiligmaking. O, men zou meer vruchten voortbrengen. Er zou meer liefde wezen. Maar o, helaas, de liefde verkondt zelfs onder Gods kinderen. 't Is waar: of er geloof bij de ouders gevonden wordt of niet, als er niets op aan te merken valt, dan brengt men de kinderen al naar de Doop, men belooft daar dat men de kinderen in de vreze des Heeren zal opvoeden. En zij vrezen de Heere soms zelf niet. Is dit niet een ellendige en bedroevende zaak? Is het er niet een teken van dat de Heere Zijn Geest weg heeft genomen?

Tegenwerping: Wel hoe, predikant? Al zijn wij niet volmaakt, hoe zou u ons verdoemen? Ik geloof toch immers? Wij zijn toch immers christenen? Antwoord: Ja, men meent christen te zijn, maar ondertussen heeft men slechts de gedaante en schijnt men christen te zijn. U begrijpt uw geloof niet goed. Want u ziet de Zaligmaker voor een nieuwe wetgever aan. U wilt door uw eigen krachten en eigen gerechtigheid naar de hemel gaan, echt op z'n sociniaans. U meent dat het dan wel goed is als u een gerust geweten hebt en als u koren en most hebt. Dan is het goed. O neen! Dit is de rechte weg die u leidt en brengt tot de diepe slaap. O christenen, het zou anders moeten wezen! Jezus moest de Koning van uw hart zijn. Hij moest uw Hoofd, uw Man, uw Liefste en uw Bruidegom wezen. Dat moest uw grootste begeerte zijn. En u zou daartoe alle krachten moeten inspannen. Dat u uzelf mocht verloochenen; dat al wat in u is voor de HEERE moest zijn. U zou daarnaar moeten trachten om met Jezus gemeenzaam te zijn, vergezelschap te zijn, met Jezus gemeenschap te hebben en verenigd te worden. U zou Jezus voor uw hoogste goed moeten houden, alles moeten verlaten om Jezus' wil, alles drek en schade moeten achten en af te staan van ongerechtigheid. O, dit is de gehele zaak: Jezus moet Koning en wij moeten onderdanen zijn.

- (7) Ten zevende: zij hebben een valse brief. Zij menen dat Christus hun Bruidegom en Zaligmaker is. Maar het steunt op een valse grond. Zij bedriegen zichzelf zeker. O christenen, het is een vals geloof en niet het ware, zaligmakende geloof. Als de Bruidegom Zelf komt in uw hart en Zich daar levendig doet gevoelen en liefdevol vertoont zodat u Hemzelf ziet en kent, zodat u zichzelf volkomen aan Hem overgeeft, dan woont Hij door het geloof in uw hart en dan bent u bereid om Zijn stem te volgen, als Hij tot u spreekt. Dan gaat u niet alleen, maar u haast zich. Als dan de wereld komt, is het: *Weg wereld, Christus is mijn Man, Jezus is mijn Heiland, Jezus is mijn Leidsman, mijn Leermeester en mijn hoogste goed.*

De wereldlingen, al hebben die een valse brief, ze willen evenwel niet wijken. Zij menen evenwel dat Christus hun Zaligmaker is. Ja, zeggen zij, als de predikant iets zegt, dat zou mij los maken, mij wanhopig maken. Och arme mensen. Weet u niet dat Jezus daar Zelf moet komen? Weet u niet dat u door God getroost, geleerd en geleid moet worden? Ja, zij zullen zeggen: Wel predikant, u hebt u nu al behoorlijk afgesloofd, maar wat hebt u nu

gewonnen?

Antwoord: O hardnekkig, krom en verdraaid geslacht. Wanneer zult u nog eens van de kwade grond afkomen?

Nu christenen, dat is het wat ik wenste dat u deed. Dat u uzelf eens oprecht in uw geweten onderzocht of u ook wel het beeld van Jezus bij u mocht vinden opdat u niet bedrogen zou worden.

Tegenwerping: Wel, wat is dat? Wel, luister eens naar de kerkvader Eusebius en andere getuigen, dat de kerk altijd zo geweest is.

Antwoord: Ja, dat is de waarheid. De Bruidegom is reeds lange tijd weg geweest. Wel christenen, het zijn dan nu van die tijden om te vasten. Komt, laat ons onszelf dan in een diepe vernedering voor de HEERE neerwerpen en bekennen dat het onze eigen schuld is dat de Bruidegom is geweken, dat het onze zonden zijn die een scheiding gemaakt hebben tussen ons en onze God.

Tegenwerping: Wel, zouden wij niet verheugd mogen zijn?

Antwoord: Jawel, maar niet op zo'n wijze als de wereld zich verheugt en vermaakt met ijdelheid. Maar dat wij vrolijk zijn in de HEERE, vrolijk zijn naar de ziel, zoals Paulus ons zegt in Kol. 3: 16 dat wij de HEERE zouden verheerlijken met psalmen en lofzangen en geestelijke liedekens, zingende den HEERE met aangenaamheid in uw ban. O ja, dat moet gebeuren. Maar al onze vrolijkheid, kostbaarheden, rijkdommen zijn niets waard, en zij kunnen niet helpen als u niet vrolijk bent in de HEERE en als u niet rijk en voortreffelijk bent naar de ziel.

Komt, christenen, laat ons bidden met onuitsprekelijke zuchtingen, laat ons zó lang worstelen. Mogelijk mocht de Bruidegom eens wederkeren. O let er dan op: Hij zal de doodsbeenderen eens weer levend maken, de blinden ziende. Hij zal eens een overvloedige mate van Zijn Geest geven. Wie weet hoe nabij Hij nu wel is! O, dat wij Hem verwachten. Hij zal ten spoedigste tot ons komen. Laat ons onze ogen opheffen naar de hemel, want Hij alleen is onze rijkdom. En als wij Jezus hebben, dan hebben wij alles.

Vraag: *Hoe moeten wij dat doen? Hoe zullen wij op Hem wachten?*

Antwoord: O christenen, gij moet immers erkennen dat Hij weggegaan is! O, de mensen zien en voelen niet dat Jezus weggegaan is. Wat? Zij weten van hun eigen ellendigheid niet, hoe zouden ze dan bekennen dat Jezus weggegaan is? O christenen, dat is het middel. gij moet bekennen dat Jezus weg ging, gij moet zuchten en bidden of Jezus terug mocht keren, zodat u opgewekt mocht worden uit die doodsslaap, uit die kuil van ongerechtigheid. U moest Hem met de bruid zoeken, net zo lang tot u Hem vond, Hoogl. 3: 1.

Tegenwerping: Hoe dan predikant? Moet ik dan geloven dat ik niet wedergeboren ben?

Antwoord: O, u kunt, zo u wilt, in diepe slaap blijven. O ja, men moest doen ontwaken die daar slapen, opdat ze mochten opstaan uit de doden en Christus over hen mocht lichten. Men zou aan degenen waarin Christus' beeld niet is, bekend moeten maken dat ze het beeld dragen van de satan. Men ziet geen geestelijke leiding in hen. Men zou hun openlijk moeten aanzeggen: gij zijt slechts een natuurlijk mens.

Tegenwerping: Maar wat zou dat betekenen? Zal het dan goed wezen? Dan stampt men met

de voet en zij zullen u het een of ander verwijten. O dat schaadt niet. Gij moet zeggen: Ziet uw staat eens aan. Bezieet uzelf, en oordeelt dan of dat een christen betaamt en of dat een kind van God is die zo leeft.

Tegenwerping: Wat? Weet u niet wat of u doet? Weet u niet dat u niet moet oordelen? Wat? Zou u een mens verdoemen?

Antwoord: Ja, maar overeenkomstig het Woord Gods. En als ik 't ten onrechte tegen een vrome zou zeggen dat hij verdoemd zou zijn, dan was hij desondanks bij de HEERE. Nee, zo zegt men, wij willen de oude grond niet verlaten. Wij willen zo tussen beide blijven en dan met de wereld, en dan met God leven, niet wetend dat het licht geen gemeenschap heeft met de duisternis. Anderen spelen de wanhopige. Ja, de predikant zegt dat ik verdoemd ben. Och arme mensen, wat zou dat betekenen? Ik mag de spijze niet omdat mijn moeder zegt dat ik ze niet mag hebben? Zo is het niet. Gij moet het zo niet opvatten. Och, het is alleen maar om u op te wekken. Het is alleen daarom dat wij u van de verkeerde weg zouden aftrekken en op de weg des levens mochten brengen. O, daar mankeert het aan Zij wijzen ons op onze leraars, en de leraars zijn niet trouw.

Tegenwerping:, 1. Wat is dat nu weer? Gij moet zo licht niet oordelen.

Antwoord: Maar ziet eens wat Petrus en de Zaligmaker Jezus Zelf deden toen zij zeiden wat we lezen in 2 Petrus 2: 12-13 en Matth. 7: 16-21. Nu dan, zie eerst maar eens wie waardig is en als wij zeggen dat wij over de mensen oordelen, dan oordelen wij feilbaar over de uiterlijke daden.

Tegenwerping:, 2. Deze oordeelt het hart, enz.

Antwoord: Maar Christus zegt Zelf dat de boom aan de vruchten gekend zal worden. Nu vraag ik u eens: Als ik een mens zie die geen beginsel van de gronden der waarheid heeft, mag ik dan niet zeggen dat hij het beeld van Jezus niet draagt maar dat van de satan, zolang hij zó blijft? Ja zeker, als ik het niet zeg, zo zal de HEERE mij en die mensen verdoemen. En zij zullen mij ten jongste dage verwijten dat ik ze niet heb gewaarschuwd. O zij zullen eens zeggen: Predikanten, waarom hebt u mij niet gewaarschuwd! Waarom hebt u mij niet wat beter onderzocht? Zal ik van degene die een burgerlijk leven leidt zeggen dat hij een christen is? O neen! Dat is geen kenteken daarvan. Dat zijn geen vruchten, voortkomend uit de stam van Jesse. Zij zijn Christus niet door het waar zaligmakend geloof ingelijfd. Daarom: hoe zal men zulke mensen tot het Avondmaal nodigen? O die leraars die dat doen! Het is te vrezen dat ze allemaal blind zijnde tezamen in een gracht zullen vallen. Zou u dat wat schaden dat de predikant zeggen zou dat gij een kind des duivels bent? O neen, in het minste niet. Ja, maar ik weet wel waar het u aan ontbreekt. U wilt zo burgerlijk en werelds blijven. U wilt uw oude sleur op die manier aanhouden. Maar och, helaas. Wat is de oorzaak? *De Bruidegom is weg.*

Maar christenen, begeert u veranderd te worden? Zou u niet graag met het beeld van Christus versierd zijn? Zoekt u de HEERE te dienen van ganser harte? Zoekt u Zijn vermaningen in praktijk te brengen en na te komen? O, dan zal de Bruidegom wederkeren. Maar zo niet, dan zult u waarlijk verloren gaan.

Zo zal de satan altijd woelen en doen zeggen: Ja, de predikanten hebben altijd een wantrouwen in mij. O, dat moest verre van u zijn. U moest altijd bereid zijn om te leren.

Begeert u middelen?

- (1) Wel in de eerste plaats dan moeten wij God en Christus ernstig bidden en smeken, zoals Hij ons bevolen en geleerd heeft toen Hij wegging, te weten: *Uw Koninkrijk kome*. Dat Jezus Koning mocht worden over uw ziel en u met de bruid mocht zeggen: *Kom Heere Jezus, ja, kom haastelijk!*, Openb. 22: 20. Och, christenen, u moest nu eens zuchten, nu moest u eens worstelen, nu moesten wij tezamen komen en sterk aanhouden. En dan zal de HEERE komen en een zegen geven.
- (2) In de tweede plaats zouden wij met een groot gezicht op onze eigen onmacht en gebrekkigheid tot Hem moeten komen, om het zo alleen van Hem te verzoeken en lankmoedig van Hem te verwachten, meer dan de wachters op de morgen, want bij Hem is verlossing. Nu nog eens, wij moeten onze Bruidegom tegemoet gaan. Een ieder van ons moest Hem zo zijn hart gaan aanbieden en zeggen: *Och HEERE, kom eens nederdalen met de beekjes van Uw gunst, kom eens mijn zoete Jezus, laat een zoetvloeiende en zielverkwikkende straal van Uw gunst in mijn hart vloeien*. O, dan zou Hij zeggen: *Waar bent u, gij verdrukte lelie onder de doornen, waar bent u, belaste? Ik zal u genezen. Ik zal u ogenzalf geven. Ik zal uw hart innemen*. Wat denkt u nu van de Bruidegom? Zegt u: *Heere Jezus, vergeef mij mijn zonden, opdat ik in de hemel mag komen?* Of vreest u Hem als een Rechter, als een streng mens, gelijk de dienstknecht?, Luk. 19: 21. O neen, zo niet! Maar u zou zich moeten buigen voor Zijn hoge Majesteit en u moest als doel hebben, de lof van Zijn groten Naam, zoals David in Psalm 45: 2-3. *Mijn hart geeft een goede rede op; ik zeg mijn gedichten uit van een Koning; mijn tong is een pen eens vaardigen schrijvers. Gij zijt veel schoner dan de mensenkinderen; genade is uitgestort in Uw lippen; daarom heeft U God gezegend in eeuwigheid*. Dit doel moest u voor ogen hebben.
- (3) In de derde plaats: U zou uzelf geheel moeten overgeven aan de HEERE, zeggende: *HEERE, daar is mijn hart. Kom dan haastig en neem het toch aan. Zuiver en reinig het. Ik kom mij hier voor Uw troon stellen*. 't Zou niet moeten zijn om slechts in de hemel te komen, maar om Zijn Majesteit te verheerlijken.
Kom dan zo samen, spreek mij aan. Wij zullen de HEERE samen bidden. Laat dan de wereld spotten, als zij wil. Wij zullen evenwel voortgaan in het verheerlijken van Zijn grote Naam. Laat ons daarnaar uitzien. Amen.